lavička diva s opěrkou
lavička diva
piknikový stůl se sklopnými lavicemi
lavička z kmene stromu (Jiráskovy sady v Lit.)

dřevěný kvádr (Jiráskovy sady v Lit.)
odpadkový koš Storm
stojan na kola lotlimit
stromová mříž FONTE

pítko (Malinová v Praze)
pítko HB
stož. světlo
zahrazovací sloupky elias
přízemní světlo bl

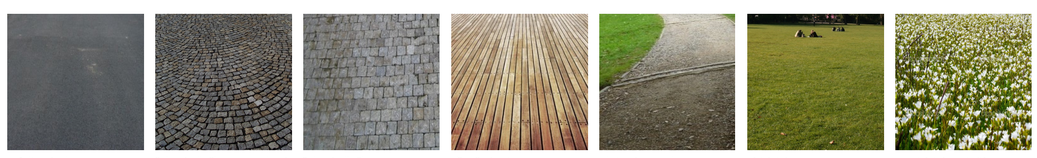
asfaltová silnice
žulová dlažba pojezdová
žulová dlažba
dřevěná prkna
mlatový povrch
nízká tráva
vysoká tráva, kvítí

Celková koncepce návrhu je maximální zachování současného specifického neformálního genia loci, kdy navržené úpravy respektují přírodní charakter daného území a umožňují tomuto významnému veřejnému prostoru plně využít svůj potenciál.

Území je rozděleno do několika charakteristických, ale přesto vizuálně a funkčně příbuzných ploch - malého „parkového náměstí“ na západě, dětského hřiště vedle školky, vyhlídkové terasy, jižní herní plochy, severní volné hrany, květinového pole a v neposlední řadě na jižní straně společenského prostoru „U Kopečku“. Tyto plochy jsou propojeny racionální sítí cest, které vycházejí ze současných přirozeně vyšlapaných stezek a pouze je doplňují o několik nových propojení (např. ve směru sever-jih u školky) či doupravují ty stávající (případ schodiště na východní straně území, jež je ve své křivolakosti a zarostlosti vegetací nepříjemně nepřehledné - my navrhujeme zjednodušení a vykácení křovin).

Přijdeme-li do řešeného území od západu od hřbitova, narazíme nejdříve na „parkové náměstí“ - v současné době nepříliš atraktivní zbytkový zelený prostor. My navrhujeme změnu jeho podoby, kdy celý prostor včetně komunikací pojímáme jako vyvýšený dláždděný a středový ostrůvek tak transformujeme na více reprezentativní a využitelné kamenné náměstíčko, kde je možné posedět ve stínu stromů, pokochat se novým uměleckým vodním prvkem/plastikou či případně občas uspořádat malé trhy či výstavy. Toto dláždění silničních i pěších komunikací je využito i v přilehlých částech ulic a funguje jako nenápadný, ale i přesto efektivní zpomalovací prvek v území (ve kterém se nachází park, školka a vysoký sklon vozovky). V širší ulici Štorkánova na jihu je pak navrženo kultivované parkování v zeleni pod stromy.

Vedle objektu plánovaně obnovené školky se v návrhu nachází plocha dětského hřiště, které je pojato v souladu se zbytkem území v neformálních křivkách a mobiliáři jako nanejvýš přírodní. Je definováno kontrastem a souladem ploch s vyšší trávou a lučním kvítím a ploch s trávou zastřiženou a udržovanou, které vytvářejí zákoutí a křivolaké tvary. Mobiliář je volný, přírodní, neboli se skládá především z upravených kmenů stromů (ležících nebo vztyčených), špalkových cest, natažených sítí pro šplhání či polehávání, pískoviště, hravého zvlnění terénu či dřevěných prostých houpaček a laviček. Některé plochy jsou ponechány jako zcela volné pro např. pétanque, kroket či badminton. V ideálním stavu na hřišti také žije zvířena, několik ovcí, se kterými by si mohli děti hrát a krmit je (nutné však ovce nepouštět zcela na volno, neboť by brzo zhatily kontrast vysoké a nízké trávy). Součástí hřiště je i malé zázemí (toaleta, umývárna), případně občerstvovací stánek. Hřiště je z bezpečnostních důvodů oplocené a na noc se uzavírá.

Pozemek se soukromým domem na jihu od školky navrhujeme přeparcelovat s tím, že do budoucna by tato plocha mohla být využitá pro výstavbu (která by tak logicky navázala v rámci území na objekt školky). V přilehlém území obsazeném garážemi přicházíme s vizí jejich zrušení a jejich nahrazení prostou herní plochou - znovu v rámci přírodního ducha areálu s jen naznačenými čárami, brankami a travnatým povrchem. Toto hřiště nemá za cíl splnit parametry turnajových hřišť, chce se „pouze“ stát místem pro přátelskou hru a sportovní vyžití místních obyvatel. Dochází zde také k terénní úpravě na západní straně, kdy cílem je alespoň částečné připojení tohoto území k námi navrhovanému společenskému prostoru „U Kopečku“.

Dále na východ od školky na severní hraně návrh počítá s vybudováním jednoho z mála formálnějších prvků a to vyhlídkové terasy s posezením. Toto místo má z celého území jednoznačně nejlepší stromy a údolím rámovaný výhled na město a je pouze logické zde nabídnout možnost posezení u piknikových stolů rafinovaně vycházejících z prken využitých také pro podlahu terasy a pro část cesty (kdy dochází k postupnému zvyšování hustoty pokládky prken směrem k terase). Forma mobiliáře i terasy by měla být maximálně prostá a účelná, využívající především dřevo a pro zábradlí pak kovové prvky a kovovou síť (pro výplň).

Na jižní straně pod svahem navrhujeme společenský prostor „U Kopečku“, volný prostor využívající znovu vztahu mezi přirozenými křivkami záhonů lučního kvítí a nízké trávy. Dominantním prvkem celého místa je umělý kopec, který vychází ze současné podoby místa a který v sobě skrývá uzavíratelné zázemí (toaleta, umývárna, malý sklad) a občerstvovací místo (např. malou kavárnu). Je nepravidelného přírodního tvaru, pouze na jedné straně je rovnoběžné s hranou vyhlídkové terasy uříznut, čímž vzniká otevření směrem dovnitř. Kopeček je také využit pro hru dětí a to především pak integrovanou skluzavkou z jeho vrcholku do několika stran. V zimě bude možné tento kopeček také využít pro sáňkování (především ve směru do protisvahů). Plocha je vybavena větším množstvím piknikových lavic a je také možno ji využít krom posezení a setkávání i jako např. grilovací místo. Je také nadstandardně osvětlena a to jak standardními stožárovými či přízemními svítidly, tak i světly typu floodlight zavěšenými na spodní straně vyhlídkové terasy, která slíží do celého území. Plocha je doplněna volnými měkkými prvky pro hru dětí v přírodní formě jako je např. pískoviště či upravené dřevěné prvky typu kmen stromu. Zadní strana kopečka je využita pro „hamakový háj“ - místo s připravenými háky ve stromech, kam si mohou lidé zavěsit v kopečku vypůjčené (či vlastní) hamaky a v klidu si zarelaxovat ve stínu stromů.

Zbytek území je pojat prostě a znovu v přírodním volném duchu, tvoří ho cesty mezi svahy cíleně porostlými lučním kvítím a vysokou travou s občasným posezením či na severní straně zastřiženou travnatou plochou pro hru (házení talířem, badminton, pétanque apod.) a pro cvičení především seniorů na venkovních fixních prvcích. Zvláštním místem je pak květinová louka rozkládající se na východním svahu.

Základní plošné rozdělení území vychází z daných majetko-právních vztahů, kdy se snažíme co nejvíce respektovat soukromé vlastnictví. Jedinou výjimkou je pozemek na severní straně území u školky patřící developerské společnosti, který navrhujeme městské části Praha 5 získat a využít pro veřejný prostor, konkrétně pak pro vyhlídkovou terasu s posezením. Dané území považujeme za velmi cenné a jeho využití pouze soukromým investorem považujeme za ne zcela optimální. Jeho hodnota spočívá především v tom, že se zde nachází nejlepší výhled z celé lokality, a také v tom, že pokud by se stalo soukromým nepřístupným pozemkem, došlo by k přetrhání a dalšímu narušení už tak ne zcela ideálních komunikačních vazeb mezi jednotlivými pozemky městské části. Navrhujeme jako náhradu za onu přibližně třetinu pozemku nabídnout investorovi příslušnou část pozemku na jižní straně od školky. Novou výstavbu považujeme za vhodnou pouze na tomto území či na dvou nově vymezených parcelách ve východním cípu a to pouze v poměrně přísně regulované podobě vycházející z lokálního urbanistického kontextu.

Materiálově je většina území řešena jako travnatá, porostlá luční květenou. Pěší cesty jsou ideálně mlatové či z minerálního betonu a tam, kde to sklon nedovolí, jsou štětované. Doplněny jsou dřevem (např. ve formě vyhlídkové terasy či schodů). Náměstí na západě (a ideálně i všechny přilehlé komunikace v území) je dlážděné, nejlépe žulovými kameny, ale akceptovatelně i zámkovou dlažbou.

NA PLÁNI